

[Ministeren for offentlige arbejder.]

sering af lønudbetaling til post- og telegrafvæsenets personale blev der med virkning fra 1. oktober 1965 oprettet løngirokonti. Dette personale har herefter ikke mulighed for at få lønnen udbetalt på anden måde.

Den obligatoriske anvendelse af løngirokonti ved udbetaling af lønninger m. v. er aftalt mellem generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet og de forhandlingsberettigede personaleorganisationer. I forbindelse med postlovændringen i 1973 aftaltes det med personaleorganisationerne, at der for de konti, der føres for post- og telegrafvæsenets ansatte, skal gælde samme regler med hensyn til forrentning, lånemulighed m. v., som for andre løngirokonti. En ændring af reglerne for løngirokontiene for post- og telegrafvæsenets ansatte kræver en ny aftale med de forhandlingsberettigede personaleorganisationer. Bibeholdelse af særlige løngirokonti for post- og telegrafvæsenets personale, herunder også adgangen til at opnå lån, vil ikke i realiteten give de ansatte ved post- og telegrafvæsenet en fortrinsstilling fremfor andre, idet de ikke har mulighed for selv at vælge pengeinstitut ved udbetaling af lønninger m. v. Bibeholdelse af lovbestemmelsen i § 2, stk. 2, vil give hjemmel til, at der for post- og telegrafvæsenets ansatte fortsat kan føres lønkonti på tilsvarende betingelser, som gælder for andre lønmodtageres lønkonti i banker og sparekasser.

Det er imidlertid min opfattelse, at lovbestemmelsen bør indskrænkes til alene at have virkning for ansatte i post- og telegrafvæsenet, og det er derfor min hensigt at foretage ændring af bekendtgørelsen om benyttelse af postvæsenet, således at der ikke vil være mulighed for at etablere postgirokonti med særlige vilkår for andre statsansatte. Hjemmelen til at yde lån til andre statsansatte med en løngirokonto vil således bortfalde, og det var vel den væsentlige hensigt med fremsættelsen af forslaget.

Hvad angår § 2, stk. 3, omhandler det statens interne forhold, og der krævedes vel strengt taget ikke lovhjemmel for at gennemføre de deri nævnte foranstaltninger. Det blev imidlertid fundet hensigtsmæssigt at medtage denne bestemmelse, da lovforslaget i sin tid blev fremsat. De pågældende foranstaltninger er allerede iværksat. Da brugen af postgiro endvidere giver staten

som helhed betydelige fordele ved pengeformidling, mener jeg altså, at stk. 3 bør bibeholdes.

Kampmann (S):

På dette eksklusive tidspunkt og for denne eksklusive forsamling skal jeg indskrænke mig til at komme med to principielle hovedbetragtninger og ét hjertesuk.

For det første anerkendte den daværende socialdemokratiske regering, at det sagsområde, vi nu behandler, skal lovreguleres, og jeg vil gerne bede de øvrige ordførere bekræfte, at denne opfattelse er rigtig.

Forhistorien er jo den, at der var en administrativ adgang for den daværende trafikminister til at udvide aktiviteterne i postgirokontoet. Men efter et meget stærkt pres fra den daværende opposition, VKR, opgav man denne administrative adgang og fremsatte et lovforslag om at udvide aktiviteterne, således at de statsansatte kunne få en lønkontoordning, og det blev vedtaget den 8. juni 1973 med 84 stemmer for og 82 stemmer imod.

Derfor vil jeg gerne bede de øvrige ordførere om at bekræfte, at ændringer i denne adgang for statsansatte til at oprette lønkonti kun kan ske ved lov. Såfremt denne opfattelse er rigtig, og den bekræftes af de øvrige ordførere, vil det altså ikke være muligt for trafikministeren at udstede en bekendtgørelse af det indhold, trafikministeren nu har tilkendegivet, således at de statsansatte indskrænkes til kun at være de i post- og telegrafvæsenet ansatte. Man kan efter mit skøn ikke i juni måned hos de daværende VKR-partier være af en opfattelse med hensyn til det formelle udgangspunkt og så stiltiende se på, at man nu ikke lovregulerer et sådant indgreb, men benytter den administrative adgang, vi mente vi havde, men hvor vi bøjede os for den daværende VKR-regering. Det er det første hovedsynspunkt.

Det andet hovedsynspunkt kan jeg gøre lidt kortere, for det kan næppe undre nogen, at socialdemokraterne — efter at have kæmpet så ihærdigt for at få lovadgang til at udvide servicen over for statsansatte med en lønkonto i postgirokontoet — ikke kan støtte det forslag, hr. Juul-Madsen har fremsat, og som er til første behandling her i dag. Vi kan længst strække os til en beun-